

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.III.1.126/2010/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2011. év március hó 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A garázdaság vétsége miatt K.Z. ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kiskőrösi Városi Bíróság 4.B.180/2010/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

K.Z. terheltet a Kiskőrösi Városi Bíróság a 2010. június 15-én kelt és jogerőre emelkedett 4.B.180/2010/2. számú ítéletével garázdaság vétsége miatt 30 napi tétel, napi tételenként 2500 forint összegű, összesen tehát 75.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A bíróság által megállapított tényállás a következő.

A terhelt 2010. június 3-án 13 óra 15 perc körüli időben a TESCO Áruház vásárlóterében, a húsos pult előtt előzetes szóváltást követően T.J. sértettet a bal láb lágyékrészénél megrúgta.

A jogerős ítélet ellen a terhelt védője a Be. 416.§ (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva nyújtott be felülvizsgálati indítványt.

A felülvizsgálati indítvány szerint a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét, ugyanis a tényállásban rögzített magatartás nem volt közösségellenes, így a bűnösség megállapítására sem kerülhetett volna sor. A terhelt mindössze egy alkalommal rúgta meg az őt az áruház parkolójában korábban szándékosan provokáló sértettet.

Az eljárás adataiból az állapítható meg, hogy a terhelt nem volt tudatában annak, hogy magatartása sértheti a köznyugalmat. A terhelt cselekményét egy közlekedési veszélyhelyzet kapcsán, a parkolóban kialakult és az áruházban folytatódó vita motiválta, így az áruház rendje, vásárlóinak nyugalma nem volt veszélyeztetve. Ennek megfelelően a terhelt felmentését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.3316/2010. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta, ezért a megtámadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a védő felülvizsgálati indítványát kiegészítette azzal, hogy a terhelt cselekménye legfeljebb könnyű testi sértés vétségének megállapítására lehetne alkalmas, azonban a sértett a büntetőeljárás során nem terjesztett elő joghatályos magánindítványt, ezért a terhelt felmentését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség képviselője a nyilvános ülésen az átiratban írtakkal egyezően szólalt fel.

A felülvizsgálati indítvány részben törvényben kizárt, részben alaptalan.

A felülvizsgálati indítvány azon hivatkozása, miszerint a cselekmény előzménye a parkolóban kialakuló veszélyhelyzet és az azt követően kialakuló sértetti provokáció volt, felülvizsgálat alapját nem képezheti, ugyanis a Be. 423.§ (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárás során a bíróság által jogerősen megállapított tényállás az irányadó. Az ítélet azonban olyan tényeket nem rögzített, amelyekre a felülvizsgálati indítvány hivatkozott, márpedig a rendkívüli jogorvoslat keretében felvetett jogkérdések kizárólag a jogerős tényállás alapján válaszolhatók meg, így etekintetben a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt.

A felülvizsgálati indítvány a bűnösség megállapítását sérelmező részében pedig alaptalan.

A Btk. 271.§ (1) bekezdése szerinti garázdaság megállapításának valóban három konjunktív feltétele van, mégpedig a kihívóan közösségellenes magatartás, a cselekmény erőszakos jellege, és megbotránkozás vagy riadalom keltésére való alkalmassága.

A Be. 423.§ (1) bekezdése szerint irányadó tényállás alapján egyértelműen megállapítható, hogy a terhelt cselekménye mindhárom feltételt kimerítette. A társadalmi együttélés szabályait semmibe véve, nyilvános helyen a sértettel szemben olyan erőszakos magatartást tanúsított a terhelt, amely valóban alkalmas volt a megbotránkozás vagy riadalom keltésére.

A felülvizsgálati indítvány jogi álláspontjának alátámasztásául a BH. 1988/471. számú eseti döntésre hivatkozott, azonban ez téves, mivel a két tényállás nem azonos. A hivatkozott eseti döntésben valóban szerepe volt a motivációnak, azonban ott a terhelt egy jogellenes cselekmény megakadályozása érdekében, jogos védelmi helyzetben tevékenykedett, amely önmagában kizárta a cselekmény jogellenességét, így a bűnösség megállapítására sem kerülhetett sor.

Ugyanez vonatkozik a felülvizsgálati indítványban megjelölt, a BH. 1990/326. szám alatt közzétett jogesetre, hiszen az irányadó tényállás szerint a jogtalan támadást elhárító magatartás nem minősíthető egyúttal kihívóan közösségellenes magatartásnak.

Ezzel szemben kihívóan közösségellenes a társadalmi együttélési szabályokat semmibe vevő, azokkal nyíltan szembe helyezkedő, provokatív, kötekedő, agresszív magatartás. A terhelt erőszakos cselekménye, - a sértett lányékon rúgása - maradéktalanul megfelelt e feltételeknek, és mivel alkalmas volt másokban megbotránkoztatás vagy riadalom kiváltására, az elsőfokú bíróság a büntető anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával állapította meg a terhelt bűnösségét garázdaság vétségében.

Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy amennyiben a cselekmény kihívó közösségellenessége nem lett volna megállapítható, úgy a terhelt magatartásával a Btk. 180.§ (2) bekezdésében meghatározott tetteleges becsületsértés vétségét valószínűsíthetően meg. Ehhez képest az alapügyben eljáró bíróság által a törvényi minimumban megállapított pénzbüntetés, a megváltozott minősítés esetén sem minősülne törvénysértő büntetésnek.

Nem alapos a védő azon hivatkozása, miszerint az esetlegesen könnyű testi sértés vétségének minősülő cselekmény miatti büntethetőséget a magánindítvány hiánya zárna ki.

T.J. sértett a nyomozás során, még a bűncselekmény elkövetésének napján történt kihallgatásakor úgy nyilatkozott, hogy magánindítványt terjeszt elő a terhelttel szemben, s kéri a büntetőeljárás lefolytatását és a terhelt megbüntetését könnyű testi sértés vétsége miatt is (nyomozati iratok 9. old.).

A sértett ezen nyilatkozata minden tekintetben megfelel a Be. 173.§ (1) bekezdésében írt törvényes követelményeknek, ezért a magánindítvány hiánya a minősítés esetleges megváltoztatása esetén sem zárna ki a terhelt büntethetőségét.

A kifejtett indokokra figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423.§-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles, a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 416.§ (4) bekezdésének b) pontja zárja ki. Az ismételt indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418.§-ának (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2011. március 8.

Dr. Akác Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró.

A kiadmány hitelével:

írnok
MV